

За обѣда натъкмили:

Готовѣнъ ся да тръгвѣтъ

— „Чакай буле да прискоча

„У малъ градинка,

„Цвѣтѣе-то си да обыдѣй,

„Китка да накича.

Откѣсна си отъ калинка

И отъ сѣко цвѣтѣе,

Накичи си смѣсна китка,

Шеренка зеленка.

Тя излѣзи изъ градинка

С' китка накичена,

Нѣ бѣ жална, къто птичка

Кога е запрѣна.

— „Азъ приготвихъ що-то трѣба:

„Да тръгвами вече,

„Земни булин' таїх торбл —

„Слѣнце-то изтече

Догдѣ Дешка ся приготвя

И були си казва:

— „Каква й буле тѣз' сутрѣна —

„Слѣнце мѣтно изгрѣва?

„Тѣзъ сутрѣнка късно изгрѣя

„И въ облака ся роди.

„Глѣдай, буле, и забѣлжи —

„Трѣба да ся удѣлди.

„Деня казва отъ сутрѣнка

„Какъвъ ще да бѣди:

„Забелѣжи тѣзъ заранка —

„Да-ли ще ся с'бѣди.

XXIV.

Нарамиха на кобилици

Турби и мысли

Двѣ бѣклици с' руйно винце

Двѣ три топли пити.